

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De Vita Christi priuata vsque ad 30. annum. Luc. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

statum perfectionis parentum diuinæ voluntati repugnantium consilia requirenda manifestè doceret. 3. Ut Beatæ Matri ansam maioris meriti per exercitium humilitatis, patientiæ & resignationis, quod ad nostram instructionem opus erat, hac ratione præberet. Quod responsum n̄ ysterijs plenum B. Virgo absqueulla perturbatione aut tristitia, humili grataq; mente acceptauit, conservans omnia verba hæc in corde suo, profundeque expendit, eximiosque pariter humilitatis & resignationis affectus exercuit. Zelus paendi diuinæ vocationi, vindicandi affectum carnis & sanguinis, humilitas, patientia & resignatio in admonitionibus, increpatiōnibus, desolationibus ferendis.

De vitâ Christi priuatâ usque ad trigeminum etatis annum Luc. 2.

VIL

I. **E**sus descendit cum eis, & erat subditus illis. Quanta illa Filij Dei dignatio' qui enim & qualis, quibus & qualibus subditos esse, atque in omnibus perfecte obtemperare dignatur? Dominus seruis, rex subditis, creator creaturis, Deus infinitæ maiestatis, vilibus reiæ verniculis. **Quomo-**

do?

do: perfectissimè, quoad intellectum, voluntatem, & executionem, in omnibus, quæ sciret placere Matri, & Iosepho, non exspectando imperium, sed preueniendo nutum; purissima cum intentione gloriae Patris, & nostræ salutis, ac perfectionis; ardentissima cum deuotione, humilitate, reuerentia, alacritate, insatiabili cū desiderio in pluribus, magisque arduis ac longè diutius ad nutū æterni Patris omnibus, quibus placeret, & in omnibus usq; ad cōsummationem sæculi parendi. Has ob causas, 1. Ut inobedientiā Adæ, omniū que nostrū expiaret, iniuriamq; æterno Patri illatam resarciret. 2. Ut perfecte obedientiæ ideam, quam imitaremur, viuis quasi coloribus expressam nobis relinqueret. 3. Ut vberem gratiam æmulandi, totheroicis obedientiæ aliis, impetraret.

En Deus amore tui creaturis obediere, & quidē perfectissimè, gestit; tu puluis & cinnamore Creatoris Superioribus tuis parere renuas, aut imperfecte parere præsumas? Gratitudo, amor, zelus proficiendi in perfecta obedientia. II. Proficiebat sapientia, & estate, & gratia apud Deum & homines. En increatum, æternum verbum Patris, infinitæ sapientiz

entiæ & sanctitatis, quod in se proficere non potuit: idemq; caro factū ab initio conceptionis plenū gratiæ & veritatis, scientiæ & sanctitatis, quod in his charismatis crescere non decuit: nihilominus ita sese exterius gessit, tamq; seriō, ordinaria media, insignem animæ puritatem, virtutum soliditatē, propriæque voluntatis cum diuina conformitatem acquirendi, cōseruandi, augendiq; adhibuit, ac si horū adminiculis, ad gratiæ & sanctitatis augmentū cōparandum, ac tot multiplicatis, tamq; eximijs omnium virtutū actibus ad infusos ab initio habitus intendēdos egeret: cum tamen illis reuera non sibi virtutum, quas perfectissimas acceperat, incrementum acquireret, sed nobis vberiorē gratiam, quā plurimū egebamus, impetraret. Et quidē in hunc finē, vt sic nobis exemplo suo studiū continuū progrediēdi in via perfectionis inculcaret, tepiditatē nostrā expiaret, feruens desideriū proficiendi cum ceteris charismatis necessarijs prometeret. quāta & illa amantissimi Saluatoris nostri dignatio! quātus amor! Gratitudo, amor, zelus proficiēdi. III. Iesus fabrilem artem vsq; ad trigesimum etatis annū excusisse coligitur ex illo Marci 6. Nonne est hic faber?

Marc. 6.

ter? Voluit Filius Dei, mundi Saluator, summus legislator, summus rex, & Pontifex, triginta annis priuatam vitam agere, incognitus latere sicque per exercitia vitae actiuar, & contemplatiue se ad prædicationis officium auspicandum præparare: cuius typum gessit Iesu triginta annis incognitus latitans, priusquam à Pharaone toti Aegypto præficeretur: Moyses similiter, qui multis annis occultus in terra Madian vixit: David, qui triginta annis partim occultus, partim profugus latuit, antequam ille ad liberandum populum Israel, hic ad regendum assumeretur. idque ob has potissimum causas. 1. Ut doceret exemplo suo omnes ad salutem aliorum, quo quis modo, vel docendo, vel regendo procurandam vocatos, optere prius, diu multumque in proprio perfectionis studium incumbere, profundumque intimæ humilitatis, subiectionis, resignationis, deuotionis, aliarumque virtutum fundamentum posere, priusquam ad alios dirigendos perficiendosque audeant profilire. 2. Ut retunderet nonnullorum intempestivum zelum alios docendi & regendi, priusquam ipsi sufficienter doctrina & virtute sint instructi, immineiores magistri

gistri sui, de quo scriptum: Cœpit facere
& docere. Et illius D. Gregorij moniti:
Non debet hominum ducatum suscipere,
qui nescit hominibus benè viuendo praire.
3. Ut omnibus priuatam vitam, religiosisque actiuam, aut mixtam se etan-
tibus, ordinarias statui cuiusque pro-
priis functiones, quantumuis viles &
abiectas, piè perfecteque obeundi ab-
solutissimum exemplar ob oculos po-
neret. 4. Ut copiosa auxilia gratiæ ad
imitandum necessaria omnibus impe-
traret, suoque exemplo efficacius om-
nes ad æmulandum prouocaret. 5. Ut
defectus in his committi solitos, amo-
risque propriæ excellentiæ & existi-
mationis excessus superabundè expia-
ter.

Quàm diuinos inter hos manuum
labores affectus omnium virtutum
frequentârit, quàm heroica desideria
plures, abiectiores, duriores, diutur-
nioresque amore nostri, labores, æ-
rumnasque interposuerit, quàm fer-
uenter suos conatus æterno Patri pro
singulis electis obtulerit? quàm admi-
randa illa Filij Altissimi demissio, non
dedignantis in sudore vultûs sui opere
manuum victum quotidianum lucra-
ti? quàm obstupuerint angelici spiritus

potentissimum fabricatorem orbis
qui tribus digitis appendit molem ter-
ræ , fabrilem artem exercere , nec no-
uum fabricare mundum, sed humilita-
tis gladium, quo caput infernalis Go-
liathi amputet, superbiæque humanæ
iugulum transfigat ? Quam merito &
nos deceret tantam eius dilectionem
admirari, & dignationem imitari ! Ze-
sus opera humilitatis, omniaque ordi-
naria munia piè perfecteque obeundi.

5. Heb-
domas
Dominica V. Post Epiphaniam.

Post E-
piph.
De bono semine & zizanijs. Matt. 13.

I. **C**onsidera quām sedulò Deus se-
minator bonorum hominum in
agro Ecclesiæ suæ , & animæ cuiusque
Electi seminet bonum semen cœlestium
veritatum, piarum cogitationum, sa-
ctorum desideriorum, diuinorum im-
pulsuum, aliorumque gratiæ excitan-
tis auxiliorum, ex paterno affectu, co-
consilio, ut semen illud magnos omni-
modæ perfectionis , gratiæ & glorii
fructus proferat: è contra, quām solli-
cite Sathan querat omnes occasionses
super-